

Köszönet

Először is barátaimnak, Robert és Ilse Cowennek, valamint tízéves kislányuknak, Lenorenek, akik – végigolvasván a kéziratot – sok hasznos javaslatot tettek. (Megjegyzem, hogy Lenore mindvégig sejtette a helyes választ a 4. fejezet kulcskérdésére, vagyis arra, hogy Subidi tényleg létezik-e vagy csak Dingidungi találta őt ki.)

Hálával tartozom Greer és Melvin Fittingnek (egy nagyon kedves és hasznos könyv, az „In Praise of Simple Things” szerzőinek) munkám iránt tanúsított érdeklődésükért, és azért, hogy könyvemre felhívták Oscar Collier figyelmét a Prentice Hall kiadónál. Azt hiszem, Melvinnek külön meg kell köszönnöm, hogy meg is jelenik ebben a könyvben (ezzel cáfolva bizonyításomat, miszerint nem jelenhet meg!).

Igen kellemes volt Oscar Collierrel és a Prentice Hall többi munkatársával dolgozni. Mrs. Ilene McGrath szerkesztő sok olyan javaslatot tett, amit hálásan elfogadtam. Köszönettel tartozom Dorothy Lachmann-nak is, aki kiválóan látta el a nyomtatással kapcsolatos teendőket.

Szeretném ismét megemlíteni Linda Wetzelt és Joseph Bevanót, akiknek könyvemmet ajánlottam, és akik már a kezdet kezdetén szívvel-lélekkel könyvem mellé álltak.

Feleségem, Blanche sok kifogásával segített. Remélem, hogy ez a könyv lehetővé teszi számára, hogy eldöntse, lovaghoz vagy lóköthöz ment-e feleségül.